EDUSCHOOL
ACADEMIC RESEARCH & PUBLISHERS

INDIAN JOURNAL OF MALAYALAM LANGUAGE RESEARCH STUDIES (സംസ്കൃതി)
(Open Access, Double-Blind Peer Reviewed Journal)
ISSN Online: 3108-1924 ISSN Print: 3139-4558

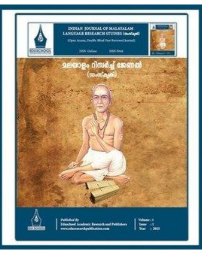

മലയാള സിനിമയും സാഹിത്യവും: പരസ്പര സ്വാധീനങ്ങൾ

Gayathri J

Research Scholar, Department of Kerala Studies, University of Kerala, Kariavattom Campus, Thiruvananthapuram, Kerala, India.

Article information

Received: 10th April 2026
Received in revised form: 9th May 2026
Accepted: 18th June 2026
Available online: 28th July 2026

Volume: 2
Issue: 3
DOI: https://doi.org/10.63090/IJMLRS/3108.1924.0029

Abstract

The historical relationship between Malayalam cinema and literature is a unique area of Indian cultural studies. Film adaptation of literary works has been a major trend in Malayalam cinema since its inception. The history of the adaptation of works by Vaikom Muhammed Basheer, M.T. Vasudevan Nair, and O.V. Vijayan into cinema remains an integral part of Malayalam culture. This study analyzes the mutual influences between Malayalam literature and cinema. This article examines the literary film tradition of directors like Adoor Gopalakrishnan, Aravindan, and John Abraham, the literary roots of new wave films, contemporary adaptations like Lijo Jose Pellissery's Jallikattu, and literary-based content on OTT platforms. Sources are cited in Chicago endnote style.

സാരാംശം

മലയാള സിനിമയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും ചരിത്രപരമായ ബന്ധം ഇന്ത്യൻ സാംസ്കാരിക പഠനങ്ങളിൽ ഒരു സവിശേഷ മേഖലയാണ്. സാഹിത്യ കൃതികളുടെ ചലച്ചിത്ര രൂപാന്തരം മലയാള സിനിമയുടെ ആരംഭ കാലം മുതൽ തന്നെ ഒരു പ്രധാന പ്രവണതയായിരുന്നു. വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ, എം.ടി. വാസുദേവൻ നായർ, ഒ.വി. വിജയൻ എന്നിവരുടെ കൃതികൾ സിനിമയിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിന്റെ ചരിത്രം മലയാള സംസ്കാരത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഈ പഠനം മലയാള സാഹിത്യവും സിനിമയും തമ്മിലുള്ള പരസ്പര സ്വാധീനങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, അരവിന്ദൻ, ജോൺ എബ്രഹാം തുടങ്ങിയ സംവിധായകരുടെ സാഹിത്യ സിനിമ പാരമ്പര്യം, നവതരംഗ ചലച്ചിത്രങ്ങളുടെ സാഹിത്യ വേരുകൾ, ലിജോ ജോസ് പെല്ലിശ്ശേരിയുടെ ജല്ലിക്കട്ട് പോലുള്ള സമകാലിക രൂപാന്തരങ്ങൾ, OTT പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിലെ സാഹിത്യാധിഷ്ഠിത ഉള്ളടക്കം എന്നിവ ഈ ലേഖനത്തിൽ പരിശോധിക്കുന്നു. ചിക്കാഗോ എൻഡ്നോട്ട് ശൈലിയിൽ സ്രോതസ്സുകൾ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രധാന വാക്കുകൾ:- മലയാള സിനിമ, സാഹിത്യ രൂപാന്തരം, നവതരംഗം, അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, OTT ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം

മലയാള സിനിമയുടെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ സാഹിത്യവുമായുള്ള അതിന്റെ അഭേദ്യമായ ബന്ധം ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സവിശേഷതകളിലൊന്നായി കാണാൻ കഴിയും. ഇന്ത്യൻ സിനിമയുടെ പൊതു ചരിത്രത്തിൽ, മലയാള സിനിമ സാഹിത്യവുമായി ഏറ്റവും

ശക്തമായ ബന്ധം പുലർത്തുന്ന ഒരു പ്രാദേശിക സിനിമ പാരമ്പര്യമാണെന്ന് അശിഷ് രാജാധ്യക്ഷയും പോൾ വില്ലമനും അവരുടെ എൻസൈക്ലോപീഡിയ ഓഫ് ഇന്ത്യൻ സിനിമ എന്ന ബൃഹദ് ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.[1]

1928-ൽ ജെ.സി. ഡാനിയേലിന്റെ വിഗതകുമാരൻ എന്ന നിശ്ശബ്ദ ചിത്രത്തോടെ ആരംഭിച്ച മലയാള സിനിമ, അതിന്റെ ആദ്യ ദശകങ്ങൾ മുതൽ തന്നെ സാഹിത്യ കൃതികളെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. 1938-ലെ ബാലൻ ആണ് ആദ്യ മലയാള ശബ്ദ ചിത്രമെന്നു പൊതുവെ കരുതപ്പെടുന്നു. ഈ ചിത്രം കൂടി നാടക-സാഹിത്യ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നാണ് ഉരുത്തിരിഞ്ഞത്. കേരളത്തിന്റെ സമ്പന്നമായ സാഹിത്യ പാരമ്പര്യം കുമാരനാശാൻ, വള്ളത്തോൾ, ഉള്ളൂർ എന്നിവരുടെ കവിതകൾ മുതൽ ചങ്ങമ്പുഴയുടെയും ഇടശ്ശേരിയുടെയും ആധുനിക കാവ്യ പ്രസ്ഥാനം വരെ സിനിമയ്ക്ക് ഒരു വിപുലമായ ഉള്ളടക്ക ശേഖരം നൽകി.[2]

ഈ ലേഖനം മലയാള സിനിമയും സാഹിത്യവും തമ്മിലുള്ള പരസ്പര സ്വാധീനങ്ങളെ ബഹുമുഖമായി പരിശോധിക്കുന്നു. സാഹിത്യ രൂപാന്തരങ്ങളുടെ ചരിത്രം, തിരക്കഥാകൃത്ത് എഴുത്തുകാരനായി മാറുന്ന പ്രതിഭാസം, സാഹിത്യ സിനിമയുടെ നവതരംഗ വേരുകൾ, സമകാലിക രൂപാന്തരങ്ങൾ, OTT യുഗത്തിലെ സാഹിത്യ ഉള്ളടക്കം എന്നിവ ഇവിടെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു.

സാഹിത്യ രൂപാന്തരങ്ങൾ: ബഷീർ മുതൽ ഹരീഷ് വരെ

മലയാള സാഹിത്യ കൃതികളുടെ ചലച്ചിത്ര രൂപാന്തരം ഒരു ദീർഘകാല പാരമ്പര്യമാണ്. വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ കൃതികൾ ഈ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ബഷീറിന്റെ പാത്തുമ്മയുടെ ആട് (1959), ബാല്യകാലസഖി, മതിലുകൾ, പ്രേമലേഖനം എന്നീ കൃതികൾ വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ സിനിമയാക്കി മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. ബഷീറിന്റെ ഹാസ്യവും ദാർശനികതയും ചേർന്ന രചനാ ശൈലി സിനിമാറ്റിക് ആഖ്യാനത്തിന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമാണെന്ന് നിരൂപകർ പലതവണ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.[3]

എം.ടി. വാസുദേവൻ നായർ മലയാള സാഹിത്യ-സിനിമാ ബന്ധത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യക്തിത്വമാണ്. ജ്ഞാനപീഠ ജേതാവായ എം.ടി. ഒരു എഴുത്തുകാരൻ എന്ന നിലയിലും തിരക്കഥാകൃത്ത് എന്ന നിലയിലും ഇരട്ട ഭൂമിക നിറവേറ്റി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലുകെട്ട്, ഇരുട്ടിന്റെ ആത്മാവ്, മഞ്ഞ്, കാലം എന്നീ നോവലുകൾ സിനിമയാക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമായ കാര്യം, എം.ടി. തന്നെ തന്റെ മിക്ക കൃതികളുടെയും തിരക്കഥ എഴുതി എന്നതാണ്. ഇത് സാഹിത്യ രൂപാന്തരത്തിൽ എഴുത്തുകാരന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഇടപെടലിന്റെ ഒരു അപൂർവ ഉദാഹരണമാണ്.[4]

ഒ.വി. വിജയന്റെ ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ ഏറ്റവും മഹത്തായ നോവലുകളിലൊന്നായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഈ കൃതി ദീർഘകാലമായി ചലച്ചിത്ര രൂപാന്തരത്തിന് അനുയോജ്യമല്ല എന്ന ധാരണ നിലനിന്നിരുന്നു. കൃതിയുടെ ആന്തരിക ഏകാന്തത, ദാർശനിക ഗഹനത, സ്വപ്ന സദൃശമായ ആഖ്യാന ശൈലി എന്നിവ ദൃശ്യ മാധ്യമത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിലെ വെല്ലുവിളികൾ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, ഈ നോവലിന്റെ സ്വാധീനം മലയാള സിനിമയുടെ ദൃശ്യ ഭാഷയിൽ പല വിധത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കെ.എം. ജോർജ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.[5]

ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, എസ്. ഹരീഷിന്റെ കൃതികൾ മലയാള സാഹിത്യ-സിനിമാ ബന്ധത്തിന്റെ പുതിയ ഘട്ടം അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുകഥയായ 'മാവോയിസ്റ്റ്' ലിജോ ജോസ് പെല്ലിശ്ശേരി സംവിധാനം ചെയ്ത ജല്ലിക്കട്ട് (2019) എന്ന ചിത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി. ജല്ലിക്കട്ട് ഇന്ത്യയുടെ ഓസ്കാർ എൻട്രിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഹരീഷിന്റെ മീശ എന്ന നോവൽ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് നേടുകയും വലിയ വിവാദങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കൃതിയുടെ ചലച്ചിത്ര രൂപാന്തരവും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.[6]

തിരക്കഥാകൃത്ത് — എഴുത്തുകാരൻ എന്ന ദ്വന്ദ്വ ഭൂമിക

മലയാള സിനിമയുടെ ഒരു സവിശേഷത, പ്രമുഖ സാഹിത്യകാരന്മാർ നേരിട്ട് തിരക്കഥ എഴുതുന്ന പാരമ്പര്യമാണ്. ഇത് മറ്റ് ഇന്ത്യൻ ഭാഷാ സിനിമകളിൽ ഇത്രയധികം പ്രകടമല്ല. എം.ടി. വാസുദേവൻ നായർ, പത്മരാജൻ, ലോഹിതദാസ്, ശ്രീനിവാസൻ, ടി. ദാമോദരൻ, ജോൺ പോൾ, ഇക്ബാൽ കുട്ടിപ്പുറം, എ.കെ. ലോഹിതദാസ് എന്നിവരെല്ലാം സാഹിത്യ പശ്ചാത്തലമുള്ള

തിരക്കഥാകൃത്തുക്കളായിരുന്നു. ഈ പ്രവണത മലയാള സിനിമയ്ക്ക് ഒരു തനതായ സാഹിത്യ ഗുണം നൽകി.[7]

പത്മരാജൻ ഈ ദ്വന്ദ്വ ഭൂമികയുടെ ഏറ്റവും മികച്ച ഉദാഹരണമാണ്. ഒരു പ്രശസ്ത കഥാകൃത്തും നോവലിസ്റ്റുമായിരുന്ന പത്മരാജൻ, തിരക്കഥാകൃത്തായും സംവിധായകനായും സമാന്തരമായി പ്രവർത്തിച്ചു. നമുക്ക് പാർക്കാൻ മുന്തിരിത്തോപ്പുകൾ, തൂവാനത്തുമ്പികൾ, ഇന്നലെ, സെപ്റ്റംബർ, അപരൻ എന്നീ ചിത്രങ്ങൾ സാഹിത്യ ഗുണവും ചലച്ചിത്ര ഭംഗിയും സമന്വയിപ്പിച്ച മാസ്റ്റർപീസുകളാണ്. പത്മരാജൻ തന്റെ ചെറുകഥകളും നോവലുകളും സ്വന്തം സിനിമകൾക്ക് വേണ്ടി പുനഃസൃഷ്ടിച്ചു, എന്നാൽ ഒരിക്കലും വെറും പുനഃസൃഷ്ടി ആയിരുന്നില്ല ഓരോ മാധ്യമത്തിലും വ്യത്യസ്ത ആഖ്യാന സാധ്യതകൾ പരിശോധിച്ചു.

തിരക്കഥ ഒരു സ്വതന്ത്ര സാഹിത്യ രൂപമാണോ എന്ന ചോദ്യം മലയാളത്തിൽ ഏറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എം.ടി.യുടെ തിരക്കഥകൾ പ്രത്യേക പുസ്തകങ്ങളായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നത് ഈ ചർച്ചയുടെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഓരോ ചിത്രം (1969), നിർമ്മാല്യം (1973), വൈശാലി (1988) എന്നീ ചിത്രങ്ങളുടെ തിരക്കഥകൾ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി വായിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രതിഭാസം സിനിമയിൽ നിന്ന് സാഹിത്യത്തിലേക്കുള്ള വിപരീത സ്വാധീനത്തിന്റെ ഉദാഹരണമാണ്.[8]

അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണനും സാഹിത്യ സിനിമയും

അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ മലയാള സിനിമയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സംവിധായകരിൽ ഒരാളാണ്. സാഹിത്യ സിനിമ എന്ന സങ്കല്പത്തിന്റെ ഏറ്റവും ശക്തമായ വക്താവും പ്രയോക്താവും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വയംവരം (1972) മലയാള നവതരംഗ സിനിമയുടെ തുടക്കമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. എലിപ്പത്തായം (1981), മുഖാമുഖം (1984), അനന്തരം (1987), മതിലുകൾ (1989) എന്നീ ചിത്രങ്ങൾ സാഹിത്യത്തിന്റെ ദൃശ്യ പരിഭാഷകളായി മാറി.[9]

അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണന്റെ സിനിമകൾ നേരിട്ട് ഒരു സാഹിത്യ കൃതിയെ ആധാരമാക്കിയവ മാത്രമല്ല, സാഹിത്യ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ ദൃശ്യ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൂടിയാണ്. മതിലുകൾ ബഷീറിന്റെ ആത്മകഥാപരമായ കൃതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. എന്നാൽ, അടൂർ ഈ കൃതിയെ സ്വന്തം ദൃശ്യ ഭാഷയിൽ പുനഃസൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ജയിൽ ജീവിതത്തിന്റെ ഏകാന്തത, മതിലിന് അപ്പുറത്തെ സ്ത്രീ ശബ്ദം, കാത്തിരിപ്പിന്റെ നൈരാശ്യം ഇവയെല്ലാം അടൂർ ദൃശ്യ ഭാഷയിൽ സാഹിത്യത്തേക്കാൾ തീവ്രമായി ആവിഷ്കരിച്ചു.

രതീഷ് രാധാകൃഷ്ണൻ തന്റെ മലയാള സിനിമയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്, അടൂരിന്റെ സിനിമകൾ കേരളത്തിലെ ആധുനികതയുടെയും അതിന്റെ അസംതൃപ്തികളുടെയും ദൃശ്യ ആഖ്യാനങ്ങളാണ് എന്നാണ്. സാഹിത്യം കേരളീയ ആധുനികതയുടെ ആദ്യ ആവിഷ്കാര മാധ്യമമായിരുന്നു; അടൂർ അതേ ആശങ്കകളും പ്രമേയങ്ങളും സിനിമ എന്ന മാധ്യമത്തിലേക്ക് പകർത്തി. ഈ അർഥത്തിൽ, അടൂരിന്റെ സിനിമ സാഹിത്യ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ്, അല്ലാതെ പകർപ്പല്ല.[10]

നവതരംഗവും സമാന്തര സിനിമയും: സാഹിത്യ വേരുകൾ

മലയാള നവതരംഗ സിനിമ 1970-കളിൽ ഉയർന്നുവന്ന ഒരു ചലച്ചിത്ര പ്രസ്ഥാനമാണ്. അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, അരവിന്ദൻ, ജോൺ എബ്രഹാം, കെ.ജി. ജോർജ്, പവിത്രൻ, ടി.വി. ചന്ദ്രൻ, ശ്യാമപ്രസാദ് എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ബൗദ്ധിക അടിത്തറ മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ ആധുനികത പ്രസ്ഥാനവുമായി നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്.[11]

അരവിന്ദൻ മലയാള നവതരംഗ സിനിമയുടെ ഏറ്റവും സാഹിത്യ ബന്ധിതനായ സംവിധായകനാണ്. കാഞ്ചനസീത (1977), തമ്പ് (1978), ചിദംബരം (1985), പോക്കുവെയിൽ (1981) എന്നീ ചിത്രങ്ങൾ സാഹിത്യത്തിന്റെ ദൃശ്യ കാവ്യങ്ങളാണ്. കാഞ്ചനസീത രാമായണത്തിന്റെ ഒരു നൂതന പുനർവ്യാഖ്യാനമാണ്; ചിദംബരം സി.വി. ശ്രീരാമന്റെ ചെറുകഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. അരവിന്ദന്റെ സിനിമകൾ സാഹിത്യ കൃതികളുടെ ചലച്ചിത്ര രൂപാന്തരം എന്നതിലുപരി, സാഹിത്യ ചിന്തയുടെ ദൃശ്യ ആവിഷ്കാരങ്ങളാണ്.

ജോൺ എബ്രഹാം മറ്റൊരു പ്രധാന വ്യക്തിത്വമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ അറിയാൻ (1986) കേരളത്തിലെ ജനകീയ ചലച്ചിത്ര പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി, നാട്ടുകാരുടെ പണം സമാഹരിച്ച് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ചിത്രമാണ്. ജോൺ എബ്രഹാമിന്റെ സിനിമ സാഹിത്യത്തിന്റെ സമൂഹ വിമർശന പാരമ്പര്യത്തെ ദൃശ്യ മാധ്യമത്തിലേക്ക് വിജയകരമായി പകർത്തി. മലയാള

സാഹിത്യത്തിലെ ഇടതുപക്ഷ ബൗദ്ധിക പാരമ്പര്യം കേശവദേവ്, തകഴി, ബഷീർ നവതരംഗ സിനിമയുടെ രാഷ്ട്രീയ ബോധത്തിന് അടിത്തറയായി.

കെ.ജി. ജോർജ്, ഭരതൻ, പവിത്രൻ എന്നിവരുടെ സിനിമകളും സാഹിത്യ സ്വാധീനത്തിൽ നിന്ന് മുക്തമല്ല. ഭരതനും പത്മരാജനും ചേർന്ന സംയുക്ത സൃഷ്ടികൾ വൈശാലി, കരിയിലക്കാറ്റു പോലെ, ലോറി മലയാള സിനിമയിൽ സംവിധായകൻ-തിരക്കഥാകൃത്ത് സഹകരണത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ മാതൃകകളാണ്.

സമകാലിക രൂപാന്തരങ്ങൾ: ജല്ലിക്കട്ടും പുതിയ ദിശകളും

ലിജോ ജോസ് പെല്ലിശ്ശേരിയുടെ ജല്ലിക്കട്ട് (2019) മലയാള സാഹിത്യ-സിനിമാ ബന്ധത്തിന്റെ സമകാലിക മാതൃകയാണ്. എസ്. ഹരീഷിന്റെ 'മാവോയിസ്റ്റ്' എന്ന ചെറുകഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയ ഈ ചിത്രം, മൂലകൃതിയെ സമ്പൂർണ്ണമായി പുനഃസൃഷ്ടിച്ചു. ഹരീഷിന്റെ കഥയിലെ ഒരു കാള ഓടിപ്പോകുന്നതും ഗ്രാമീണർ അതിനെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുമായ ആഖ്യാനം, പെല്ലിശ്ശേരിയുടെ കൈകളിൽ മനുഷ്യന്റെ ആദിമ ഹിംസാത്മകതയുടെ ഒരു ദൃശ്യ കാവ്യമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.[12]

ജല്ലിക്കട്ട് 2021-ൽ ഓസ്കാർ പുരസ്കാരത്തിനുള്ള ഇന്ത്യയുടെ ഔദ്യോഗിക എൻട്രിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഈ ചിത്രത്തിന്റെ അന്താരാഷ്ട്ര അംഗീകാരം മലയാള സാഹിത്യ രൂപാന്തരത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ ആഗോള തലത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ചിത്രത്തിന്റെ സാങ്കേതിക മികവ് ഗിരീഷ് ഗംഗാധരന്റെ ഛായാഗ്രഹണം, ജോൺ പോളിന്റെ കലാ സംവിധാനം സാഹിത്യ കൃതിയുടെ ദൃശ്യ സാധ്യതകളെ പൂർണ്ണമായി ചൂഷണം ചെയ്തു.

സമകാലിക മലയാള സിനിമയിൽ സാഹിത്യ രൂപാന്തരം പുതിയ മാനങ്ങൾ കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബ്ലസ്സി സംവിധാനം ചെയ്ത ആടു ജീവിതം (2023) ബെന്യാമിന്റെ അതേ പേരിലുള്ള നോവലിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. നജീബ് എന്ന മലയാളിയുടെ സൗദി അറേബ്യയിലെ അടിമ ജീവിതം ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഈ സിനിമ വാണിജ്യ വിജയവും നിരൂപക പ്രശംസയും ഒരേ സമയം നേടി. ഇത് സാഹിത്യ രൂപാന്തരത്തിന്റെ വാണിജ്യ സാധ്യതകൾ വീണ്ടും തെളിയിച്ചു.

OTT യുഗവും സാഹിത്യ ഉള്ളടക്കവും

OTT (Over-The-Top) പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളുടെ വരവോടെ മലയാള സിനിമയും സാഹിത്യവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പുതിയ ഒരു ഘട്ടത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. നെറ്റ്ഫ്ലിക്സ്, ആമസോൺ പ്രൈം, ഹോട്ട്സ്റ്റാർ, സോണി ലിവ് തുടങ്ങിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകൾ മലയാള സിനിമയ്ക്ക് ആഗോള പ്രേക്ഷകരെ ലഭ്യമാക്കി. ഇത് സാഹിത്യാധിഷ്ഠിത ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ആവശ്യകത വർദ്ധിപ്പിച്ചു.[13]

OTT പ്ലാറ്റ്ഫോമുകൾ ദൈർഘ്യമേറിയ ആഖ്യാനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് വെബ് സീരീസുകൾക്ക് അവസരം നൽകുന്നു. ഇത് നോവലുകളുടെ വിശദമായ ചലച്ചിത്ര രൂപാന്തരത്തിന് പുതിയ സാധ്യതകൾ തുറന്നു. മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ ബൃഹത് നോവലുകൾഒ.വി. വിജയന്റെ, ആനന്ദിന്റെ, എം. മുകുന്ദന്റെ കൃതികൾ ഇപ്പോൾ വെബ് സീരീസ് ഫോർമാറ്റിൽ രൂപാന്തരപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. പരമ്പരാഗത സിനിമയുടെ രണ്ടോ മൂന്നോ മണിക്കൂർ പരിധി ഈ കൃതികൾക്ക് അപര്യാപ്തമായിരുന്നു.

COVID-19 മഹാമാരി കാലത്ത് OTT പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിൽ മലയാള സിനിമകളുടെ റിലീസ് വർദ്ധിച്ചത് ഈ പ്രവണതയെ ത്വരിതപ്പെടുത്തി. ജോജി (2021), നയാട്ട് (2021), ദൃശ്യം 2 (2021) തുടങ്ങിയ ചിത്രങ്ങൾ OTT-യിൽ റിലീസ് ചെയ്ത് വലിയ വിജയം നേടി. ജോജി ഷേക്സ്പിയറിന്റെ മാക്ബെത്തിന്റെ കേരളീയ പുനർവ്യാഖ്യാനമാണ് ഇത് ക്ലാസിക്കൽ സാഹിത്യ രൂപാന്തരത്തിന്റെ ഒരു നൂതന ഉദാഹരണമാണ്.

എന്നിരുന്നാലും, OTT യുഗത്തിൽ സാഹിത്യ ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരം സംബന്ധിച്ച ആശങ്കകളും ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്. അമിതമായ ഉള്ളടക്ക ഉത്പാദനം ഗുണനിലവാരം കുറയ്ക്കുമോ എന്ന ചോദ്യം പ്രസക്തമാണ്. മറ്റൊരു വശത്ത്, OTT പ്ലാറ്റ്ഫോമുകൾ പുതിയ എഴുത്തുകാർക്കും കഥാകൃത്തുക്കൾക്കും കൂടുതൽ അവസരങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. സാഹിത്യ പ്രതിഭകൾക്ക് ചലച്ചിത്ര രംഗത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കാനുള്ള വഴികൾ വിശാലമാകുന്നു.[14]

ഉപസംഹാരം

മലയാള സിനിമയും സാഹിത്യവും തമ്മിലുള്ള പരസ്പര സ്വാധീനം ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലേറെയായി നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു സമ്പന്ന പാരമ്പര്യമാണ്. ബഷീറിന്റെ കഥകൾ മുതൽ ഹരീഷിന്റെ മാവോയിസ്റ്റ് വരെ, സാഹിത്യ കൃതികൾ മലയാള സിനിമയ്ക്ക് ഏറ്റവും മികച്ച ഉള്ളടക്കം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതേ സമയം, സിനിമ സാഹിത്യത്തെയും സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട് തിരക്കഥ ഒരു സാഹിത്യ രൂപമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതും, സിനിമയുടെ ദൃശ്യ ഭാഷ സാഹിത്യ ആഖ്യാന ശൈലികളെ സ്വാധീനിച്ചതും ഈ പരസ്പര ബന്ധത്തിന്റെ തെളിവുകളാണ്.

എം.ടി. വാസുദേവൻ നായർ, പത്മരാജൻ എന്നിവരുടെ ദ്വന്ദ്വ ഭൂമിക ഇരു മാധ്യമങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അതിർ രേഖ മായ്ച്ചു. അടൂർ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, അരവിന്ദൻ എന്നിവരുടെ സാഹിത്യ സിനിമ പാരമ്പര്യം കേരളീയ ആധുനികതയുടെ ഏറ്റവും ശക്തമായ ദൃശ്യ ആവിഷ്കാരങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ജല്ലിക്കട്ട് പോലുള്ള സമകാലിക രൂപാന്തരങ്ങൾ ഈ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ജീവൻ തെളിയിക്കുന്നു. OTT യുഗം ഈ ബന്ധത്തിന് പുതിയ മാനങ്ങൾ നൽകുന്നു.

ഭാവിയിൽ, മലയാള സാഹിത്യ-സിനിമാ ബന്ധം കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണവും വൈവിധ്യപൂർണ്ണവുമായി മാറുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യ, ആഗോളവൽക്കരണം, OTT പ്ലാറ്റ്ഫോമുകൾ, പുതിയ തലമുറയിലെ എഴുത്തുകാരും സംവിധായകരും ഇവയെല്ലാം ഈ ബന്ധത്തെ പുനർനിർവ്വചിക്കും. മലയാള സംസ്കാരത്തിന്റെ ഈ രണ്ട് മഹാ പ്രവാഹങ്ങൾ ഒന്നിച്ചൊഴുകുന്ന പാരമ്പര്യം ഇനിയും തുടരുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

അവലംബങ്ങൾ

1. Rajadhyaksha, Ashish, and Paul Willemen. *Encyclopaedia of Indian Cinema*. Revised ed. London: British Film Institute; New Delhi: Oxford University Press, 1999.
2. George, K. M. *A Survey of Malayalam Literature*. Bombay: Asia Publishing House, 1968.
3. Basheer, Vaikom Muhammad. *Pathummayude Aadu*. Kottayam: DC Books, 1959.
4. Nair, M. T. Vasudevan. *Nalukettu*. Kottayam: Current Books, 1958.
5. Ramakrishnan, E. V. *Locating Indian Literature: Texts, Traditions, Translations*. New Delhi: Orient BlackSwan, 2011.
6. Hareesh, S. “Maoist.” In *Rasavidyayude Charithram*. Kottayam: DC Books, 2005.
7. Radhakrishnan, Ratheesh. “Soft State, Intimate Violence: Masculinities and the Contemporary Malayalam Public Sphere.” In *Rethinking South Asian Diaspora*, edited by Parvathi Raman and Annapurna Waughray. London: Routledge, 2015.
8. Nair, M. T. Vasudevan. *Randamoozham [The Second Turn]*. Kottayam: Current Books, 1984.
9. Rajadhyaksha, Ashish, and Paul Willemen. *Encyclopaedia of Indian Cinema*. Revised ed. London: BFI; New Delhi: OUP, 1999.
10. Radhakrishnan, Ratheesh. “Soft State, Intimate Violence.”
11. Rajadhyaksha, Ashish, and Paul Willemen. *Encyclopaedia of Indian Cinema*. Revised ed. London: BFI; New Delhi: OUP, 1999.
12. Hareesh, S. “Maoist.” In *Rasavidyayude Charithram*. Kottayam: DC Books, 2005.
13. Pillai, Meena T., ed. *Women in Malayalam Cinema: Naturalising Gender Hierarchies*. Hyderabad: Orient BlackSwan, 2010.
14. Rajadhyaksha, Ashish, and Paul Willemen. *Encyclopaedia of Indian Cinema*. Revised ed. London: BFI; New Delhi: OUP, 1999.